Dosarul nr. 5r-142/25

HOTĂRÂRE
în numele Legii

16 ianuarie 2026 **orașul Leova**

Judecătoria Hîncești (sediul Leova), instanță în componența:

președintele ședinței, judecător	Nicolae Zaharia
grefier	Marina Abuzan
cu participarea:	
agentului constatator	Mocanu Fiodor
contestatarei/contravenientei	Popa Andrei

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională la contestația depusă de către Popa Andrei împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator privind aplicarea sancțiunii conform procesului-verbal nr. MAI06 358278 din 16.09.2025 în baza art. 50 alin. (2) Cod contravențional al RM și

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 30 septembrie 2025 până la 16 ianuarie 2026.

Asupra materialelor și probelor prezentate, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 16.09.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova Mocanu Fiodor a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI06 358278 cu privire la contravenția prevăzută de art. 50 alin. (2) Cod contravențional pentru faptul că, Popa Andrei în la 28.08.2025. ora 18:20, în s. Cneazevca, r. Leova: ”*distribuirea, afișarea materialelor publicitare de agitație electorală, care nu întrunesc condițiile legii nr. 62/2022 cu privire la publicitate și ale Codului Electoral nr. 325/2022*”.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Mocanu Fiodor, adoptată la data de 16.09.2025, Popa Andrei a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 50 alin. (2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 120 u.c., echivalent a 6000 lei.

La 24.09.2025 contravenientul Popa Andrei a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Mocanu Fiodor, adoptat la data de 16.09.2025, invocând faptul că: din conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit rezultă că a distribuit pliante ce constituie publicitate politică. Fapta imputată fiind calificată de către agentul constatator în baza art.50 alin.(2) Cod contravenţional.

Art.3 din Legea cu privire la publicitate nr.62/17.03.2002, definește publicitate politică - publicitatea care are ca obiect unul ori mai mulţi subiecţi ai publicităţii politice sau activitatea acestora, unul ori mai multe proiecte (cauze, iniţiative, idei etc.) politice şi/sau unul ori mai multe simboluri (expresii, desene, imagini, voci etc.) utilizate de către unul sau de mai mulţi subiecţi ai publicităţii politice.

Art.9 din aceiaşi lege ”Conţinutul publicităţii politice” conţine următoarele reglementări: (1) în perioada extraelectorală, conţinutul publicităţii politice trebuie să corespundă prevederilor art.7 din prezenta lege. în perioada electorală, prevederile art.7 din prezenta lege se aplică în măsura în care nu contravin prevederilor Codului electoral. (2) Publicitatea politică trebuie să conţină: a) genericul "Publicitate politică”; b) datele de identificare în publicitate ale persoanei

care a plătit pentru difuzarea publicităţii politice, cu excepţia informaţiilor prevăzute la alin.(3); c) data şi numărul ordinului bancar de plată, având ca obiect plata pentru difuzarea publicităţii politice. (3) Publicitatea politică nu poate să conţină niciuna dintre următoarele informaţii: a) datele de identificare în publicitate ale comerciantului, inclusiv ale comerciantului care a plătit pentru difuzarea publicităţii politice, cu excepţiile prevăzute la alin.(4); b) mijloacele de individualizare ale comerciantului; c) produsele sau mijloacele de individualizare ale produselor comerciantului; d) datele de identificare în publicitate ale unei entităţi din sectorul public sau mijloacele de individualizare ale acesteia.

Art.70 alin.(8) din Codului electoral, prevede că răspunderea pentru conţinutul materialelor electorale publicitare, difuzate sau publicate, o poartă grupul de iniţiativă, concurentul electoral sau participantul la referendum. Materialele publicitare trebuie să corespundă cerinţelor stabilite la art.9 din Legea nr.62/2022 cu privire la publicitate.

Respectiv, agentul constatator neidentificând în procesul-verbal cu privire la contravenţie căror anume norme din Legea nr.62/2022 cu privire la publicitate şi Codul electoral contravin acţiunile realizate de mine nu a reuşit să individualizeze faptă imputată şi să o încadreze corect.

Potrivit legii nr.62/2022 subiecţi ai publicităţii politice - concurenţii electorali, partidele politice, membrii partidelor politice, persoanele care şi-au afirmat public susţinerea pentru un partid politic în ultimele 3 luni, organizaţiile social-politice, membrii organizaţiilor social-politice, persoanele care şi-au afirmat public susţinerea pentru o organizaţie social-politică în ultimele 3 luni, grupurile de iniţiativă pentru susţinerea candidaţilor la funcţii elective, grupurile de iniţiativă pentru iniţierea unui referendum, persoanele care, în ultimele 3 luni, şi-au afirmat public susţinerea pentru unul sau mai multe grupuri de iniţiativă menţionate, precum şi activitatea acestora;

Potrivit art.7 al Codului contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. în conformitate cu prevederile art.8 alin.(2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Raportând circumstanţele de fapt stabilite, la normele de drept aplicabile cazului, găsim neprobate concluziile agentului constatator conform procesului-verbal cu privire la contravenţie. Or, din materialele cauzei se constată cu certitudine că, la caz nu există nici o probă ce ar dovedi existenţa elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art.50 alin.(2) Cod contravenţional.

Astfel, de către agentul constatator nu a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie menţionat supra, astfel încât în favoarea contestatarului acţionează principiul in dubio pro reo.

În asemenea, circumstanţe, învinuirea înaintată este una formală şi bazată pe presupuneri. Respectiv, agentul constatator nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă şi utilă în susţinerea învinuirii aduse.

Reieşind din considerentul că pe cazul dat există doar poziţia agentului constatator şi, pornind de la prevederile normei de drept nominalizate, reţinem că existenţa faptului contravenţiei nu este stabilită de către agentul constatator.

Ulterior la 16 octombrie 2025, contestatarul Popa Andrei a depus prin intermediul Secției Evidență Documentare Procesuală a instanței, cererea de completare a contestației inițiale.

Astfel potrivit cererii de completare menționează că, Din analiza procesului verbal

observăm că la proces-verbal nu sunt careva menţiuni referitor la corpurile delicte, contrar prevederilor art.431 alin.(41) care prevede că la examinarea cauzelor contravenţionale prevăzute la art.50 alin.(2), art.128 alin.(2) şi la art.361 alin.(4), agentul constatator al poliţiei, la examinarea celor de la art.287 alin.(8), (10), (11) şi (14), agentul constatator al Serviciului Vamal hotărăsc asupra corpurilor delicte potrivit art.4397 din prezentul cod şi prevederilor art.162 din Codul de procedură penală, care se aplică în modul corespunzător în procesul contravenţional.

La caz, se atestă că, contrar prevederilor legale menţionate supra, agentul constatator nu a prezentat probe ce stau la baza acuzării. Or, în lipsa unor procese - verbal de ridicare şi examinare a acestor documente, nu poatem aprecia sursa probelor administrate, fiind astfel ignorate prevederile art.440 alin.(1) din Codul contravenţional. Pe cale de consecinţă, prin omisiunea agentului constatator, de acumulare şi administrare a probatoriului în acord cu art.440 alin.(1) Cod contravenţional şi a corpurilor delicte în acord cu art.431 alin.(4^1), şi anume procese-verbale de ridicare şi examinare a documentelor sau înscrisurilor (pretinse materiale publicitare de agitaţie electorală), nu poatem aprecia dacă acestea cad sub incidenţa Legii nr.62/2022 cu privire la publicitate şi ale Codului electoral nr.325/2022 şi respectiv a determina prezenţa elementelor contravenţiei prevăzute la art.50 alin.(2) din Codul contravenţional, în acţiunile cet.Popa Andrei.

Nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal cu privire la contravenţie încheiat de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei bănuite în comiterea contravenţiei, acţionează principiul „in dubio pro reo”. Analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, se remarcă faptul că agentul constatator nu a administrat probe suficiente şi verosimile întru susţinerea acuzaţiei aduse contestatarului de comitere a contravenţiei prevăzută la art.50 alin.(2) din Codul contravenţional, prin întocmirea de procese-verbale de cercetare la faţa locului, ridicare şi examinare a conţinutului pretinselor materiale publicitare de agitaţie electorală, audiere de martori, care să ateste producerea, distribuirea, furnizarea şi/sau difuzarea materialelor publicitare de agitaţie electorală care nu întrunesc condiţiile Legii nr.62/2022 cu privire la publicitate şi ale Codului electoral nr.325/2022.41. Certitudinea comiterii faptei contravenţionale de către Popa Andrei, este declarativă, nefiind susţinută de probe concrete, referitor la acţiunile comise de către aceasta, şi că această faptă ar constitui o contravenţia prevăzută la art. 50 alin.(2) CC, în totalitatea elementelor componenţei acesteia. Agentul constatator, care are obligaţia probaţiunii, nu a prezentat probe care să conteste aceste alegaţii expuse în decizia de sancţionare, astfel că, versiunea acuzării, nu poate fi reţinută ca fiind întemeiată. Pertinentă este şi jurisprudenţa CtEDO. Astfel, în cauza Telfner versus Austria, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

Contravenientul Popa Andrei solicită admiterea integrală a contestației, declararea nulității procesului verbal cu privire la contravenției, încetarea procesului contravențional.

În ședința de judecată contravenientul Popa Andrei a susținut integral contestația și cererea de completare a contestației. A solicitat admiterea contestației, declararea nulității procesului verbal, încetarea procesului contravențional, cu emiterea unei încheieri interlocutorii, de sesizare a IGP în vederea examinării conduitei agentului constatator și dispunerea măsurilor disciplinare în adresa acestuia pentru încălcarea gravă a principiilor legalității echității și proporționalității în procesul de constatare și sancționare contravențională.

Prezent în ședința de judecată agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova Mocanu Fiodor a solicitat respingerea contestației.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În sensul art. 395, alin. (1), p. 2), și alin. (1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394, alin. (1^1).

Cât privește termenul depunerii contestației.

Potrivit alin. (1), art. 448 al Codului contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1, alin. (8).

La data de 24.09.2025, prin intermediul agentului constatator, contravenientul Popa Andrei a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova Mocanu Fiodor din 16.09.2025.

Astfel, instanța de judecată consideră că contestația este depusă în termenul prevăzut de alin. (1), art. 448 Cod contravențional al RM.

Aprecierea instanței de judecată.

Potrivit procesului-verbal instanța atestă că, Popa Andrei este învinuit de către agentul constatator precum că: ”distribuirea, afișarea materialelor publicitare de agitație electorală, care nu întrunesc condițiile legii nr. 62/2022 cu privire la publicitate și ale Codului Electoral nr. 325/2022.”

Prin decizia agentului constatator adoptată la 16.09.2025, Popa Andrei a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 50 alin. (2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 120 u.c., echivalent a 6000 lei.

Contravenientul Popa Andrei, nefiind de acord cu decizia agentului constatator din cadrul IP Leova Mocanu Fiodor, adoptată la data de 16.09.2025, a contestat-o.

Audiind participanții la proces și examinând materialele dosarului contravențional în raport cu temeiurile de drept material și procesual care guvernează spața dedusă judecății, instanța de judecată consideră că procesul contravențional urmează a fi încetat din următoarele considerente.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Articolul 8 Cod contravențional, stabilește că, persoana este supusă răspunderii

contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Instanța conchide că, persoana sancționată are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta proporționalitatea dintre scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În legislația națională, ca și în cea a altor state europene *(spre exemplu, România, Germania, Republica Cehă si Slovacia),* contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. *(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).*

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 358278 din 16.09.2025.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Potrivit art.445 alin.(l)-(2) Cod contravențional, ne consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal și la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii și a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvîrșite și a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Instanța menționează că nulitatea absolută al actului pot fi invocate atât de către părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. art. 5 și 7 Cod contravențional. Astfel, legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă ad validitatem, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 Cod contravențional.

Prin urmare, analizând actul de sancționare sub aspectul legalității sale, instanța va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerințele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, așa cum sunt impuse acestea de dispozițiile art. 443 din Codul contravențional referitoare la mențiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității.

În aceeași ordine de idei instanța remarcă că, potrivit jurisprudenței CEDO *(cauza Ziliberberg contra Moldovei)* acuzarea adusă unei persoane privind comiterea unei contravenții echivalează cu acuzarea acesteia de comiterea unei infracțiuni, din care motiv fapta imputată contravenientului și calificarea acesteia, adică învinuirea propriu- zisă, trebuie să fie clară și concretă.

În acest sens instanța reține că, potrivit art.443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: ***fapta contravențională,*** locul și timpul săvârșirii ei, ***circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice***, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

La fel, prevederile art. 443 alin. (1) lit. e) Cod contravențional prescriu că, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Instanța de judecată reține că, pentru a stabili corect încadrarea juridică trebuie să existe concordanță deplină între fapta concretă săvârșită de făptuitor, norma materială contravențională, precum și în raport cu dispozițiile legale general aplicabile faptei comise.

Prin urmare, încadrarea juridică are o importanță deosebită, deoarece se asigură desfășurarea în limitele legii a represiunii contravenționale și constituie o garanție a respectării

drepturilor legitime ale persoanelor.

În urma studierii conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție se atestă că, în cuprinsul acestuia nu este formulată concret fapta incriminată, or agentul constatator a transcris la rubrica fapta contravențională – textului normei juridice, fără a face o descriere amplă și exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit petiționarul.

Din fapta reținută, nu se poate stabili cu certitudine pentru care acțiuni Popa Andrei a fost sancționat în baza art. 50 alin. (2) Cod contravențional.

Astfel, instanța de judecată stabilește că procesul – verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 358278 din 11 aprilie 2025, nu cuprinde circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice.

În continuare, conform art.443 alin.(1) lit.e) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Astfel, instanța reține că în procesul-verbal cu privire la contravenție agentul constatator pe lângă faptul că nu a indicat concret fapta săvârșită, acesta nu a indicat nici indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției. Astfel, instanța de judecată consideră că doar prin simpla indicare a numărului și aliniatului articolului și anume „art.50 alin.(2) Cod contravențional", fapta persoanei nu poate fi calificată juridic, or, art. 50 alin. (2) Cod contravențional prevede mai multe forme de a acționa și anume: Producerea, distribuirea, furnizarea și/sau difuzarea.

În acest sens, instanța menționează că pentru efectuarea încadrării juridice a faptei contravenționale, agentul constatator pe lângă numărul și aliniatul articolului din Codul contravențional este necesar să noteze cu exactitate indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției. Or, numai în așa caz instanța are posibilitatea legală să verifice corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței contravenției, prevăzute de norma contravențională.

Instanța reține că învinuirea formulată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 50 alin.(2) Cod contravențional este una neclară, ne concretă și incompletă, prin ce contravenientul este lipsită de dreptul de a fi informată în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa și să dispună de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale de la această învinuire ne concretă, drept garantat de art. 6 par. 3 lit. a) și b) din CEDO.

La caz este relevantă *hotărârea din 25 septembrie 2008 în cauza Seliverstov vs. Rusia (§ 16)* CEDO a subliniat că, lit. a) par. 3 art. 6 al Convenției recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, adică despre faptele pe care el probabil le-a săvârșit și pe care se întemeiază învinuirile înaintate, ci de asemenea și cu privire la calificarea juridică a acestor fapte. Această informație trebuie să fie amănunțită. Tot în această hotărâre CEDO a mai menționat că, „sfera de acțiune a lit. a) par. 3 art. 6 al Convenției trebuie apreciată în lumina dreptului mai general al acuzatului la un proces echitabil garantat de art. 6 par. 1 al Convenției.

Cu referire la acest aspect, instanța de judecată mai notează că CEDO, în *cauza Zolotukhin vs Rusia,* a reiterat faptul că sfera definită „contravențională" în sistemul de drept al Rusiei, ca și în alte sisteme similare, cuprinde anumite infracțiuni care au conotație penală, dar sânt prea banale pentru a fi reglementate de dreptul și procedura penală." *(cauzele Ziliberberg vs Moldova și Rusu vs Moldova).*

La fel, se reține că în sensul jurisprudenței CEDO *(Hotărîrea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, p. 79)*, rechizitoriul joacă un rol crucial în procesul penal și din momentul

elaborării acestuia, inculpații sunt în mod oficial înștiințați cu privire la aspectele de fapt și de drept ale acuzațiilor ce li se aduc.

Subsidiar, se relevă că CtEDO a constatat în pct. 18, 19 din cauza *Adrian Constantin împotriva României* din 12 aprilie 2011 (cererea nr. 21175/03) că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art.6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzației" aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată în scris cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se aduc.

Art. 6 § 3 lit. a) CEDO îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzat și pe care se bazează acuzația, dar și încadrarea juridică a faptelor, și aceasta în mod detaliat. Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art. 6 § 1 din Convenție.

În materie penală (contravențională) o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui acuzat este obligatorie, deci, cu privire la încadrarea juridică pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii. Dispozițiile art. 6 § 3 lit. a) nu impun nici o formă deosebită de informare a acuzatului cu privire la natura și cauza acuzației care i se aduce.

De asemenea, instanța stabilește că învinuirea trebuie să fie definită în acest act în termeni clari și preciși pentru a exclude arbitrarietatea și a-i da posibilitate acuzatului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-și poată organiza apărarea într-un mod valabil, cerință care, în speță, n-a fost respectată de agentul constatator, astfel fiind încălcat dreptul contravenientei la un proces echitabil.

Instanța reține că agentului constatator îi revine obligația de a descrie fapta contravențională săvârșită pe deplin. O descriere generică a faptei contravenționale în procesul-verbal cu privire la contravenție, fără a evidenția elementele de fapt de natură a o individualiza, nu întrunește cerințele de legalitate a acestuia, iar o prezentare generală, lipsită de conținut a faptei, echivalează cu lipsa acesteia și atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, or, în lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei, instanța de judecată nu poate exercita controlul de legalitate și temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Cu titlu de principiu, instanța precizează că actele îndeplinite cu nerespectarea formelor legale se vor declara nule dacă prin acestea s-a cauzat o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea lor. În cazul nulităților prevăzute de art. 443 din Codul contravențional al RM, existența unei vătămări se presupune până la dovada contrarie. O asemenea vătămare care afectează în mod esențial fondul cauzei a fost constatată în faza judecării cauzei și nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului verbal, având în vedere eroarea admisă de către agentul constatator în procesul constatării și documentării faptei contravenționale.

În această ordine de idei instanța reține că, în orice societate democratică protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. În exercitarea acestei atribuții statul a instituit norme procesual penale și contravenționale, concentrate în Codul de procedură penală și Codul contravențional, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea și statul de infracțiuni/contravenții, astfel încât persoana care a săvârșit o infracțiune/contravenție să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, și, pe de altă parte, să protejeze persoana și societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere, comise în activitatea de cercetare a infracțiunilor/contravențiilor presupuse sau săvârșite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu

fie trasă la răspundere penală/contravențională.

Prin normele Codului contravențional legislatorul național a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului contravențional, pentru stabilirea adevărului și exercitarea unei justiții veritabile.

Totodată în conformitate cu prevederile art. 461 alin. (2) Cod contravențional al RM, procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Instanța notează că prin prisma jurisprudenței Curții Europene se evidențiază concluzia că, încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei atrase la răspundere contravențională. Respectiv, statul este cel care trebuie să-și asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanță de judecată și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză *(cauza Stefanvs.Romania, hotărârea din 06.04.2010).*

Astfel, luând în considerație că au fost constatate temeiuri de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța consideră necesar de a nu se expune și asupra celorlalte motive de fapt invocate de către contestatară, precum și a temeiniciei întocmirii procesului-verbal.

În circumstanțele enunțate și ținând cont de prevederile art. 445 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată consideră necesar de a admite contestația depusă de Popa Andrei și a declara nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a anula decizia agentului constatator din cadrul IP Leova, Mocanu Fiodor din 16.09.2025, întocmite în privința lui Popa Andrei în baza art. 50 alin. (1) Cod contravențional, din motivul neconsemnării în procesul-verbal a datelor și faptelor indicate la art.443 Cod Contravențional, cu încetarea procesul contravențional în cauză.

Referitor la solicitarea contestatarului de a fi emisă încheiere interlocutorie, de sesizare a IGP în vederea examinării conduitei agentului constatator și dispunerea măsurilor disciplinare în adresa acestuia pentru încălcarea gravă a principiilor legalității echității și proporționalității în procesul de constatare și sancționare contravențională, instanța de judecată o respinge ca neîntemeiată,

Pentru aceste motive și în conformitate cu prevederile art. 443, art. 445 alin. (1), art. 461 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Contestația depusă de Popa Andrei, se admite.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 11 aprilie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Leova, Mocanu Fiodor în privința lui Popa Andrei în baza art. 50 alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează decizia de sancționare adoptată de către agentul constatator din cadrul IP Leova, Mocanu Fiodor din 11 aprilie 2025, adoptată în privința lui Popa Andrei în baza art. 50 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Leova.

Președintele ședinței,
Judecător **Nicolae Zaharia**